

нѣкой свири, тѣ се отправили по посока на звуковетѣ и видѣли младия цигуларь, следванъ отъ нѣколко вѣлка. По този начинъ, тѣ го спасили отъ дебнещата го смъртъ. Какво показватъ тѣзи примѣри? Отъ тѣзи примѣри се вижда, че и при най-неблагоприятнитѣ, и при най-несчастнитѣ случаи въ живота на човѣка, все пакъ ще дойде отнѣкъде свѣтлина, все ще дойде отнѣкъде спасение.

„Но по твоята речъ ще хвърля мрежата.“ Когато първиятъ пжтъ хвърли мрежата си, Петъръ нищо не улови; следъ думитѣ на Христа, той отново хвърли мрежата и улови толкова много риби, че мрежата се кжсаше отъ тежестта имъ. И напълниха две ладии съ риба. Ще кажете, че вие не се интересувате отъ това, колко ладии били пълни съ риба. Много рибари има, на които ладии сж пълни съ риба. Какво отъ това? Какво щастие могатъ да донесатъ тия риби на човѣчеството? Колко пжти по две ладии сж пълнили хората съ риба отъ две хиляди години насамъ? Ако погледнете презъ очитѣ на вегетарианцитѣ, това ловене на риба дори не е много похвално. Тѣ ще кажатъ: Какъ е възможно, великъ Учителъ, дошълъ на земята да спасява хората, да помага на ученицитѣ си въ ловене на риба? Отъ това ще възникне цѣлъ споръ, дали трѣбва хората да ловятъ риба, или не трѣбва. Обаче, какъвто споръ и да се води, хората ловятъ риби и ги ядатъ. — Ама хората трѣбва да бждатъ вегетарианци, да не ядатъ риба и месо. — Това е другъ въпросъ. Засега и месоядството сжществува, и вегетарианството има право да сжществува. И двата вида хранене иматъ свои психологически причини, които оправдаватъ тѣхното право за сжществуване. Онѣзи, които се занимаватъ съ научната страна на тѣзи въпроси, знаятъ, какво е било устройството на човѣка отъ най-раннитѣ времена досега — какви сж били жбитѣ, какъвъ е билъ стомахътъ на всички животни — месоядни, тревопасни и плодоядни, като стигнете най-после и до човѣка. Това, обаче, се отнася до външната страна на живота.

Сега, да дойдемъ до щастieto, или сполукитѣ на живота. Щастieto представя идеалния изразъ на живота. Подъ думата „щастие“, ние не разбираме онова мимолѣтно щастие — нѣкой да ти свири, а ти цѣла нощъ да играешъ. Истинското щастие подразбира онова състояние, при което умътъ, сърцето и волята на човѣка сж въ пълна хармония. При това положение, човѣкъ е напълно доволенъ, както отъ своя животъ, така и отъ окръжаващата срѣда.